

FUNDOWAĆ SIĘ (30) *vb impf i pf*

pf (4) *SkarŻyw* 268 [2 r.] (3 *sg m praet*), *WujNT* 222 (3 *sg n praet*), *SkarKazSej* 681a (3 *pl subst praet*); pozostałe niewątpliwie *impf*.

się (18), się (12).

o oraz a jasne.

inf fundować się (4). ◇ *praes 1 sg* funduje się (13). ◇ *1 pl* fundujemy się (1). ◇ *3 pl* fundują się (3). ◇ *praet 3 sg m* fundował się (3) [w tym 1 r. błędne znakowanie]. ◇ *n* fundowało się (1) [*WujNT* 222 może *impers praet* od FUNDOWAĆ]. ◇ *3 pl subst* fundowały się (2). ◇ *con 3 pl subst* by się fundowały (1). ◇ *part praes act* fundując się (3).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI(XVIII) – XVIIIw*.

1. Osiedlać się, osadzać się, budować coś sobie (6) :

fundować się gdzie [w tym: *na czym* (3), *tam* (1)] (4): Bo kościół Boży miał zawnzdy ná tym świecie mieć przenałładowanie/ [...] áby do niebá y wieczney oyczyzny teknił. A kościół szátánłki tu miał dobrego mienia szukác/ y tu się ná ziemi fundował. Przetozł Kaim miałto wnet záładził y zbudował *SkarŻyw* 268, 268. *Cf fundować się gdzie na co*.

fundować się gdzie na co [= *w jakim celu*] (2) : ktorzy się tu na świecie ná długie miéśłkánie fundują *KrowObr* 186v; y począł się thám Lech fundować ná rozmaíte gośpodárstwá/ á mieyscu temu dał imię Gniezno *BielKron* 318.

W przén [na kim, na czym] (2) : Iż krístus Pan iest mocna fkałá/ ná ktorey się fundować mamy. *LubPs* Q2v *margin*.

Szereg: »budować się a fundować« (1): A ktho się ná niey buduje á funduje/ then iest budowaniem żywym á nigdy nieporużonym v Páná fwego. *RejPos* 338.

2. Mieć za podstawę coś, opierać się, polegać na czym; *pendere BartBydg*; *niti*, *stare aliqua re Mącz*; *fundi Cn* (14) : *Pendet lex et prophetae*, zavyeszón iest vel ffvndvye są *BartBydg* 229b.

fundować się na czym (11): *Opinione alicuius stare*, Fundować się ná cziyem mniemaniu/ dzierzeć się yego. *Mącz* 417b, 248a; *Oczko* 11v; W zakonie od początku wstąpienia aż do śmierci fundując się ná pokorze y vbořtwie/ práwy náśladownik S. Dominiká/ iáko y on Chryřtuřa/ pořtepował z cnoty w cnotę. *SkarŻyw* 371, 202 [2 r.]; *CzechEp* 129; *WujNT* 387; (*margin*) *NOTA* Ná czym się Czyściec funduje. (–) Máterya tedy grzechu powłzedniego/ tudźiefz też potrzebá dofyc vczynienia [...] fą dwa fundámety ná ktorych się CZYSCIEC gruntuie *WysKaz* 19, 27; *SkarKazSej* 79a.

a. Mieć początek w czym, wynikać z czego [w czym] (2) : Táki był Abel początek kościoła Bożego z Iádámá: ktory się w krwi y w ćirpliwořci ná tym pierwłzym męczenniku fundował. *SkarŻyw* 268, 268 *margin*.

3. Starać się usilnie o co, sadzić się na co (4) :

fundować się na co (2): nye letniki/ nye páfy/ nye perłowe tkanki/ áni inřffe drogry rzeczy/ ktoremi się dzis pópolicry ofadzáyą/ á ná nye się funduyą/ thák iż ktoby nyemyał letnikow/ páfow řrzebrnych/ řfubek/ wyřfrywanych álbo háwtowanych kofřulek/ zá nicby nye ftał. *GliczKsiąż* C6v; *SarnStat* 131.

fundować się w co (2): *RejPos* Bv; *Wizyſcy priuatim* funduujemy się/ w majątności / w pieniądze/ *et per varios casus multaque diferimina rerum*, łtáramy się o bogáctwá. *VotSzl* B4.

4. W funkcji strony biernej od „fundować”: być fundowanym, zakładanym (6) :

a. *Być, zostać postanowionym, urządzonym (4) :* *SkarJedn* 299; Iáko się tu y łpowieź funduie/ iuź się w innym kazániu powieźziáło. *SkarKaz* 206b; Bo kroleſtwá/ y Rzeczypóſpolite bez Bożkiej pomocy fundowáć się/ y łtać/ y obrony mieć nie mogą. *SkarKazSej* 678b.

Szereg: »pobudowáć się i fundowáć« (1): Co iedno było kroleſtw Chreſćijáńſkich/ wſzytki się ná religiey pobudowáły y fundowáły. *SkarKazSej* 681a.

b. *Być, zostać (z)budowanym (2) :* żeby tym pilniéy się fundowáły zamki *SarnStat* 131.

Szereg: »zbudowáć się abo fundowáć« (1): zbudowáć koſćiół/ fundowáć Collegium/ łzpital ábo kłáſztor iáki [...] ieſt rzecz Bogu miá/ y záſługuie modlitwy ludzi pobożnych/ dla ktorych się pożytku ono zbudowáło ábo fundowáło *WujNT* 222.

Synonimy: 1. *gruntowáć się, osadzić się; 2. gruntowáć się; 3. sadzić się; 4. budowáć się.*

Formacja współrdzenna: *ufundowáć się.*

Cf **FUNDOWANIE**